

Ujabbak. — London, jul. 12. A tegnapi alsóházi ülésben Russell így nyilatkozott: A hatalmak kötelesek a syriai megszállásoknak egyesíteni gátat vetni, feltételek nélkül ezt nem akadályozhatják. — Továbbá nem hiszi, hogy éjszaki és déli Olaszország egyesült királyságot képezhet; ha a nápolyi király rá tudja bírni népét, hogy az ő kormányát aláveti, úgy Angolországban nincs ez ellen kifogása, de szilárdul ragaszkodik azon elvhez, hogy minden népnek szabadságában áll, kormányát választani. Ha Italia szabadsága és függetlensége megszűnik, Anglia e fölött csak örvendeni fog.

— Bécs, jul. 13. Az „Öst. Ztg.“ azon tudósítást vette, hogy a francia kormány a libanoni eseményekre vonatkozólag, Franciaország kezdeményezésére nézve, a nagyhatalmakhoz igazoló jegyzéket fölhívást intézett, miszerint Franciaországgal egyesülve hasonló iszonyatosságok és tartatlan állapotok megszüntetése végett alkalmas eszközökhöz nyuljanak.

— Konstantinápoly, jul. 6. M. hó 23-dikán Beyrutban páni félelem uralkodott. A pénzek, papírok és a bank személyzete egy angol hajóra vitettek, a keresztény népesség egy része is hajóra menekült. Az idegen hadi hajók matrójai őrzőjáratot végeznek. Candiából több csapat ment Beyrutba, Konstantinápolyban szintén több hajó áll elindulásra készen. — Mustafa pasa aladmirál hajójára, parancsot kapott a Syriában indulásra. — A „Levant Herald“ szerint 3000 montenegroi Spuc felé nyomult elő.

— London, jul. 14. Anglia és Franciaország abban állapodtak meg, hogy Syriában közvetlenül be nem avatkoznak, ha azonban a porta az összeütközést meggátolni képelen lenne, az admirálus utasítva vannak, Beyrutban partra szállani.

— Mint a „J. de C.“ értesül, a hatalmak komolyan megintették volna Danilo vladikát, hogy az ellenséges megrohánásokat, melyeket az ő montenegritái engednek meg maguknak, többé ne bátorítsa. Csak kevéssel ezelőtt 4—5000 jelent meg Spuc török erőd előtt, hogy a nagyuri katonákat ütközetre ingereljék. — A „Levant Herald“ tudni akarja, hogy Danilo a ragusai consul által jelentékeny pénzösszeg kézbesítettét. Ugyan e lap szerint, az oroszok egy hadoszlopa a cserkeszek-től megveretett.

— Beyrutban a kikötőben fekvő különféle hadihajók matrójai, őrzőjáratokat tesznek az utcákon, a rend fontatása végett. A muzulmán népesség, mely eddig a maroniták és druzok közti csatározásoktól távol tartotta magát, minthogy az utóbbitak a hitetlenek közé számítja. — most jelelt adta annak, hogy hozzájuk akar csatlakozni, s Abdel-Kader Damaszkusba hivatott, hogy befolyását a moslemelek megnyugtatóására felhasználja; a keresztények féltelme e városban is nagy. — A hadműveletekhez rendelkezésre álló csapatok száma 7000 főre megy s Ismael pasának helyzete, minden személyes vitézsége s erélye dacára, igen nehéz leend. A hadi kikötőben élénk tevékenység uralkodik; Jabi pasa uszó hajótelepeket épített.

— A „Times“ következő megjegyzésekre találja magát indíttatva: „Jelenleg Syriában oly dolgok történnek, melyek a világ szemét ismét a keleti kérdés felé fordítják. A francia beavatkozás kétségen kívül. S Angolország saját elveihez lenne hűtlen, ha nem segítene, elnyomni azon réjmeleneteket, melyeknek olvasására megrendül a legerősebb emberi szív is. ... Ha a porta segíteni nem tud, a keresztény hatalmaknak kell azt tenniük. Beavatkozásnak kell történni, hogy a syriai keresztények a végrohlástól megmentessék.“ Rovidan, a citylap egészen úgy ír, mintha csak Thouvenel ur inspirálta volna; Franciaország be akar avatkozni; Angolország kénytelen beavatkozni. Ez a szegnek a feje.

— Francia csapatok, hir szerint elhagyják Rómát. A

hajóra szállás már jul. 12-én megkezdődött. E hir azonban, úgy látszik, ezúttal is alig lesz egyéb vak lármánál, hogy a római sz. székét engedményekre kényszerítsék. Napoleon császár saját kezű levelet intézett a pápához, melyben őt felkéri, hogy Thouvenelnek, az ő levelével érkezett sürgönyére különös figyelmet fordítson. Az érintett sürgönyben a többiek közt ezt is mondja Thouvenel: „A császár rosszja azon magaviseletet, melyet Victor Emanuel kormánya a magas clerus irányában követ, és fardhatatlannul azon működik, hogy e sajnos eljárásnak mielőbb véget vessen. Legyen a pápai kormány meggyőződve, hogy Franciaország rokonszenve, irányában soha sem szűnik meg, és hogy azon tanács, melylyel a pápai kormányt engedményekre bírni akarja, szintén ezen rokonszenven kifolyása. Csak reformok életbeillesztése uán lehet jövője a szövetségi eszmének, s kilitás a Piemonttal való kibékülésre. Ez okmány sokszoros miniszteri tanácskozással szolgáltatott okot. Lamoricière, ki szintén részt vett a tanácskozási nyokban, melegen pártolta a francia ajánlatot, s a miniszterek egy része hasonlóképp reformokra szavazott. De a pápa a Victor Emanuelle való kibékülésről hallani sem akar. „Szó sem lehet köztem és a démon közt a közeledésről“ mondá IX. Pius szöröl szóra. A császár köszönetét fejezték ki Goyon tábornok által Lamoricièrenek, magatartásáért.

Az „Unione“ Muratfelé a fondorlatokról értesít, melyeknek székhelyül kiválasztotta Florencz, Genua és Turin. A beavatottak jelentékeny eszközökkel rendelkeznek s igen magas állású személyekre hivatkoznak. Nápolyba is már több menekült tért vissza, a végett, hogy ott muratisticus szelemben működjenek, például bizonyos D. ki fia Joachim király volt titkának.

— Garibaldinak azon tervéről, hogy Messina, Syracus és Augusta hátrahagyásával egyenesen a szárazföldre megy, és az egész felszigetet, a Romagnáig, fellájtja, szó sem lehet többé, ha ugyan igaz, a mit a „Constitutionnel“ bizonyít, hogy Garibaldi szöröl szóra így nyilatkozott: „Majd ha a nápolyiak meggyőzőnek engem arról, hogy a fölkelésben oly kitarók lesznek, mint Sicilia népe, akkor majd foglalkozom velök. Addig sorsukra és saját bátorságukra bízom őket.“ Garibaldi erélyesen foglalkozik Sicilia átalakításával.

— Nápolyból írják jul. 7-kén: „Hol van a mi kormányunk? — Nápolyban vagy Gaetában? II. Ferencznél, vagy Maria Theresiánál? II. Ferdinand özvegye maga körül gyűjté a minisztertanácsot, mely is Governo, Troja és Moreno urakból áll. Erősen vitatkozik a politikai ügyek fölött, és úgy látszik, hogy a király gyakran kér tőle tanácsot. Tehát a reactio még most is befolyással van a kormányra. A kormány tegnapelőtt következő, 1848-ból származó határozmányt tette közzé: „Idegen csapatok, csak valamely törvény engedelmével fogadhatnának állami szolgálatba.“ Midőn ezt olvasók, azt hiszik, hogy a bajor csapatok elfognak bocsátatni. Azonban korántsem: sőt ellenkezőleg a toborzó tiszteket most nagyobb összegekkel látják el, mint bár mikor idegen zsoldosok toborzására nézve; a már toborzottak Porticiban felkészenek, hol is minden büntetés nélkül, ezerfele kihágásokat követnek el. Julius 4-kén este a tisztek felláztatták őket, hogy menjenek a fővárosba, és állítsák vissza az absolutismust. Reménylik, hogy a királyi várban két hónap alatt — akkor nyílnak meg a kamrák — 8000 főnyi idegen csapatot összpontosíthatnak. — Mazzini törekvéseinek igen kevés nyoma; úgy látszik, itt is eltévesztő állapontját. Piemont folytatja eljárását, és czejai érdekében csendes propagandát működtet. Garibaldi arczképét számtalan példányban árulják, s neve, még a Lazzaronik közt is jóhangzásu lett már. Csak az a bökkenő, hogy a nápolyiak, különösen pedig az iparosok, sehoggy sem tudnak megbarátkozni azon eszmével, hogy Nápoly egykor csak tartományi város legyen. És mert véleményük szerint a trónváltoztatás elkerülhe-

tellen, sovár szemmel tekintenek Franciaország felé, s nem kellemlenül lennének meglepetve egy onnan származó herczeg által. Arról is beszélnek, hogy az új ministerium a kamarilla néhány tagját porbe idéztetni készül.

— Turinban tér vissza, de nem, mint a lapok irták, egészségi szempontból, hanem különös küldetéssel megbízva Victor Emanuel királyhoz.

Azt hiszik, hogy Medici, Messinát meg fogja támadni. San Cataldo herczeg, Garibaldi sajátkezűleg irt levelével meggy a francia császárhoz.

— Genua, jul. 13. Palermoból 8-ról jelentik: Lafarina 7-ének éjjelén elfogatott s kénytelen volt Garibaldi parancsára elutazni. Ezt megtudván a ministerium, headta lemondását, mely elfogadtatott; példáját a többi hatóságok is követték.

Genua, jul. 13. Veloce, nápolyi gőzcserzett, Garibaldihoz ment által.

— Páris, jul. 14. A Constitutionnel tiltakozik az ellen, mintha Franciaország területnyaggyobbdásra vágyódna.

— London, jul. 14. A penteki éji ülésben kinyilatkozatta Russel lord, hogy Anglia elfogadja a conferentiát, Poroszország és Ausztria pedig ezt iránt meg nem határozta; a többi hatalmak válaszáiról nincs tudomása. A conferencia alapjára vonatkozólag, még semmi megállapodás sem létezik.

— Páris, jul. 12. Ma a „Moniteur“ Konstantinápolyból 8-ról jelenti: Fuad pasa korlátlan teljhatalommal megy Syriába; 16,000 ember álland parancsnoksága alatt; a porta gabnát küld Beyrutba.

— Turin, jul. 11. Ravenna, s Pesaróban a csapatok készen állanak az elindulásra; rendeltetési helyük nem tudatik. — 1500 ember Urbino-ba küldetett. Anonában rendeltenségek történtek. Mután Lamoricière a csapatokat az ország belsejébe vonta vissza, a lázadás Santa-Agota s Montefeltróban és Cattolica mellett kiütött.

Turin, jul. 11. Az „Unione“ Rómából egy iratot hoz, mely szerint egy magas állású személy Turinba fogna küldetni, Róma és Turin közt barátságos egyetértés eszközése végett.

— Genua, jul. 11. Nápolyból kelt sürgönyök szerint, Manna s Winspeare ma este Turinba fognak indulni.

— Florencz, jul. 8. Napoleonnak egy a toscanaiakhoz a lotharingiai ház visszahelyezése iránt intézett proclamatiójáról beszélnek. A kormány nem akarja közzétenni a proclamatiót, ezen proclamatió miatt a kir. helytartó örökre elhagyta Florenczet.

— Ferrara, jul. 7. Mult éjjel csapatok indultak Agenta felé, hol csendháborítások történtek.

— Milánó, jul. 10. Ponte Legnoban az ott tartott vásár alkalmából csendháborítások történtek. A nemzetőrség, mely beakart avatkozni, visszavetettet.

— Róma, jul. 6. It hírek szárnyalnak egy két siciliiai királyság fölöztsa iránti egységségről. Piemont az egyházi állam maradványát kapja, Róma kivételével; Szardínia szigete, s Genua, Rivierával Francz országnak jutna. — Roselli tábornok részéről a határvidéken legközelebb megtámadástól félnek. — Spada herczeg külföldi Ratta fővárosúrt a pénzbiroságot s a perkoltságot.

— Turin, jul. 14. A mai Unione szerint Piemont a Nápolytól felajált szövetség feltételeit elfogadta; Nápolyban az idegen ezredek feloszlatatnak, s állítólag pápai szolgálatba lépnek.

Bécsi hírek. Jul. 14-kén: Nemzeti kölesön 80. Metalliques 5 pcentes 70.40. — Urbéri papírok: magyar 73.25 erdélyi 69.25. Bankrézvény 845. Korona 17.50. Cs. k. arany 6.05. Ezüst 26.25.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

HIRDETÉSEK.

(1021)

DEMJÉN LÁSZLÓ

erdélyi központi könyvtár
KOLOZSVÁRTT.

Tisztelettel ajánlja a t. cz. közönségnek választékos könyv- mű- és hangjegy-raktárát, s kész a történetesen meg nem levők gyors és pontos megszerzésére, eredeti áron. A magyar irodalmi termékek s a két hazát érdeklő irodalom előszeretettel és figyelemmel van képviselve könyvkereskedésben.

Bármely hirlapban s bárki által hirdetett munka általam gyorsan rendelhető meg.

(1020)

Árverési hirdetés,

(1—3)

mely szerint a k. monostori cs. kir. alapítványi uradalomhoz tartozó:

1-ször kolos-monostori vásár-vám szedési jog	42 ft 24 kr első kiáltással.
2-szor A Kolos Monostoron lévő vámbáz	38 „ 15 „ „ „
3-szor A kolozsvári fiskus házbán lévő eddigelő Mannó Antal ur által haszonbérbe birt bolt, pincze, raktár, faszin és házhiuval együtt	457 „ 37 „ „ „
4-szer A jelenleg Meskó Antal ur által birt szeglet bolt és raktár	666 „ 19 „ „ „
Es végre	
5-ször Ugyan az említett fiskus házbán második emeletben lévő, ismét Mannó Antal ur által eddig birt 9 dik laosztály, melyhez négy szoba, két honyha, két pincze, két faszin, és ahoz külön rekesztett hiurész tartozik	457 „ 37 „ „ „
6-szor A K-Monostoron lévő volt tiszt gyümölcsös kert	84 „ 2 „ „ „
7-szer A fiskus házbán két, eddigelő Fejér Anna által haszonbérbe birt külön pincze	20 „ 30 „ „ „

E folyó hó 31-kén a gazdasági uradalmi hivatali irodában délelőtti 9 órakor tartandó nyilvános árverés után, és pedig a hat első tárgyak három egymás után következő, a hetedik pedig csak egy esztendőre haszonbérbe kiadandók lesznek; bérleti szándékozók ennél fogva, a szokott 10% bánatpénzzel, és az illető járásbeli hivatalból beületeségéről és vagyonállásukról kiadott hiteles bizonyítvánnyal elátva, ezenmel meghívattak. A haszonbérleti és árverési bővebb feltételek, az említett uradalmi hivatali irodában minden időben megtekinthetők. Kelt K.-Monostoron, július 9-én, 1860.

(943)

Megjelent az életbiztosítás.

(4—12)

Az E magyar ált. biztosító társaság kolozsvári főügynöksége

elvallal biztosításokat I. az ember életére, és pedig a biztosított halála után fizetendő tőkék és nyugdíjakra — a biztosított életében fizetendő kihazasítási tőkék, és évjáradékokra. II. Elemi károk u. m. tűzveszély, jégkárok és szállított javak veszélye ellen, a legutányosabb díjak és feltételek mellett, az eléforduló károk gyors megtérítésével. Bevallásokat elfogadnak:

Főügynök Kőváry László (iroda Kolozsvárt, O-vár Vizi-utca 232 sz. alatt az emeleten.) Vidéki ügynökök: Abrudbányán: Ferenczi Mihály; Alfaluban: Gál Elek; Algyógyon: Dáné Mózes; Aranyos-Rákoson: Csipkés Sándor; Bánffy-Hunyadon: Holczér Vilmos; Beszterczén: Tannenhaus Izra; Bülböhen: Sebestyén Károly; Csapón: Pinna István; Cs. Keresztúron: Torma Károly; Cs. Szeredán: Erős Elek; Dézsen: Ifj. Roth Pál; Egerben: Köblös Miklós; Enyedben: Bisztricsányi Sándor; Etéden: Karkós Mózse; Fejérvárt: Matherni Emil; Frátán: Finta Samu; Gálfalván: Beresgázi Imre; Gyulában: Soos Ferencz; Hévízen: Péterfi Sándor; H. László: Soos Ferencz; Híddalmáson: Majthényi Ferencz; Kaczkón: Angerer; Kapnikbányán: Lipnizski Ferencz; K. Váradhelyt: Hankó László; K. Enyedben: Mátyás József; K. Kájdán: Zindó Leon; Kolozson: Farkas Lajos; K. Szilárdon: Csiki László; Kolozsvárt: Bányai Károly, Kohn S. és Blass K.; Lekenzen: Scholtész Gyula; M. László: Breuer Pál; M. Régenben: Viski Ferencz; M. Sárdon: Farkas Imre; Marosújvárt: Sebestyén Áron; M. Váradhelyt: Jenei Albert; N. Iondán: Moricz Sándor; N. Ölygöcsön: Dézsi Sándor; N. Petriben: Biró József; N. Sajón: Veres Márton; Naszodón: Deichendt Frigyes; Noszolyban: Kabós Mihály; O. Lászlóbányán: Hanschik György; Remetén: Filőp István; Retegben: Köblös István; Rogozon: Molnár Sándor; Sárdon: Elek Mihály; Sárdvárt: Varga Ferencz; Semesnyén: Ifj. Dadai János; Szamosújvárt: Dájkutai János; Soosmezőn: Hoszszu Kelemen; Széken: Nagy Károly; Sz. Mihályt: Török Sámuel; Sz. Nádason: Pogány Lajos; Sz. Udvarhelyt: Zajzon: Teleken: Magyarosi Ferencz; Tekén: Varga Sámuel; Topánfalván: Szabó Miklós; Tordán: Osztián testvérek; Torozskón: Koronka Antal; Tövizen: Lukács József; Uj Tordán: Balogh János; Zalathán: Hadnagy Péter; Választon: Filőp István; Vargayon: Gyöngyösi István urak.

Ezen intézet a mult évben 2,437,744 forint vett be, s 1,136,998 forint értékű kárt térített meg, a nélkül hogy a károsult feleknek költséget terhőkre rótt volna — Kolozsvár apr. 1860.

(1015)

A Tordakapu eltti „Csillag“ című vendégfogadó f. évi Szent Mihály napjától kezdve bérbe kiadó. Értekezhetni iránta a tulajdonosokkal nagy-piac 269. szám alatt.

(1013)

Több száz forintok hypothekára vannak kiadandók, értekezni lehet Himmelstein ur udány.

(2—2)

és szépműkereskedésben középútca 541 szám alatt.

(1010)

(3—3)

Padozat fényesítő máz,

mely többszöri megvizsgálás után igen jónak találtatott, kapható özevgy Barabás Károlynál „Juhászhoz“ címzett tűszerkereskedésben.